

Lesart für सजानि, wie die ed. Calc. hat. — b) N. einer Göttin: वल्लु वै राजन्योऽनंतं करोति। उप जाम्यै हरते TBa. 1,7,3, 6. उदकंसे त्रीक्षिपवौ जाम्यै निशि कृत्वा Kauç. 34. N. pr. einer Apsaras HARIV. LANGL. II, 481; die Calc. Ausg. 14162: यामी. — 3) n. a) Geschwisterschaft, Blutsverwandtschaft: सा नौ नार्मिः परं जामि तत्रै RV. 10,10, 4. सनो पुराणमध्यै-म्यारान्महः पितुर्जानितुर्जामि तत्रैः 3,54,9. Verwandtschaft überh. oder Abstammung, = जाति Sā. उभाभ्यां सवनाभ्यां समावदीयाभ्यां समावज्जामिभ्यां राघोति AIR. Br. 3,27. — b) in der Sprache der Grammatik und Liturgie das Gleichförmige, Wiederholung (die für fehlerhaft gilt) Nā. 4,20, 10, 16. जामि वा एतद्यज्ञे क्रियते यत्र समानीभ्यामभ्यां समाने ऽकृत्यजति AIR. Br. 3,47. अग्नीषोमयोरेवाज्यस्याग्नीषोमयोः पुरोडाशस्य यदनतर्हितं तेन जामि, अनेन ह त्वेवाज्याज्यस्येतरं पुरोडाशस्येतरम् ÇAT. Br. 1,6,3, 27. 6,3,8. 2,2,3, 11. TS. 1,3,3, 7. 2,6,3, 4. 7,4,3, 3. TBa. 1,8,3, 1. LĀṬ. 6,9,8. 9,11,5. — c) angeblich Wasser Nāgh. 1,12. — Vgl. अ०, देव०, वि०.

जामिकृत् (जामि + कृत्) adj. Verwandtschaft schaffend: अर्बन्धुकृत् जा० AV. 4,19, 1.

जामित्र (aus dem griech. δαίμετρον) in der Astr. das 7te Haus Vā. Rāh. LAGHUG. 1,17. Bṛh. 1,18. जामित्रकेन्द्रस्यै कूरौ Bṛh. S. 39 (38), 10. तिथौ च जामित्रगुणान्वितायाम् KUMĀRAS. 7,1.

जामित्वं (von जामि) n. Verwandtschaft, Angehörigkeit RV. 1,105,9. तद्द्वौ जामित्वं मरुतः परे युगे पुत्र पचुर्गंसममृतात् अर्वात् 166,13. यत्तै जामित्वमवर् परस्या मुहूर्त्तकृत्या अमृत्वमेकम् 10,53,4. नाभा यत्र प्रथमं सनसामहे तत्र जामित्वमर्दतिर्दधातु नः 64,13.

जामिवत् nach DEVAR. v. I. zu जामि Nāgh. 1,12. Es heisst wie eine Schwester, wie ein Bruder RV. 10,23,7.

जामिशंसं (जामि + शंस) m. Bruder-, Verwandtenfluch AV. 2,10, 1. personif. 9,4, 15.

जामिय (von जामि) m. Schwestersonn H. 543.

जाम्बव 1) adj. was vom Ġambū-Baum kommt u. s. w.: आसव सु०. 1,190,5. — 2) m. Nebenform von जाम्बवत् R. 5,1,57. 75. 93. 94. BHAT. 7,35. — 3) f. Ġ N. eines Strauchs (नागदमनी) RĀGĀN. im ÇKDr. — 4) n. a) die Frucht des Ġambū-Baumes P. 4,3,165. AK. 2,4,1, 19. Suçr. 1,73, 17. 214, 12. 18. पक्षजाम्बवप्रतीकाश 2,47,8. जाम्बवाभास 1,114, 19. ०वदन 25,5. — b) Gold RĀGĀN. im ÇKDr. — c) N. pr. einer Stadt P. 2, 4,7, Sch.; vgl. die folg. Ww.

जाम्बवक (von जाम्बु) Bez. einer Localität gaṇa श्रीरुणादि zu P. 4, 2,80. — Vgl. जाम्बव 4,c.

जाम्बवत (von जाम्बवत्) gaṇa श्रीरुणादि zu P. 4,2,80. davon जाम्बवतक Bez. einer Localität, ebend.

जाम्बवत् (wohl von जाम्बव mit suff. वत्, wobei ein व ausgefallen ist) 1) m. N. pr. eines Königs der Bären (रैन्त), der mit den Affen gemeinschaftliche Sache mit Rāma macht und daher bisweilen auch Affe genannt wird. Er ist ein Sohn Pitāmaha's und Vater der Ġambavati; welche Kṛṣṇa zur Frau nahm. MBh. 3,16115. HARIV. 2063. fgg. 6701. R. 4,25,33. 41,2. 6,3,14. 6,20. 22,3. VP. 426. fg. Bhāg. P. 8,21, 8. ÇAT. 10, 934. — 2) f. ०वती a) N. pr. der Tochter des Ġambavant, einer Gemahlin Kṛṣṇa's und Mutter des Çāmba, MBh. 3,670. 10271.

13, 616. fgg. HARIV. 2072. 7727. 7953. 8979. 9180 (पार्वी). 9185. 9392. VP. 427. Verz. d. Oxf. H. 62, b, 17. 33. ÇAT. 10, 934. — b) N. eines Strauchs, = जम्बू, जाम्बवी, नागदमनी RĀGĀN. im ÇKDr. — Vgl. जाम्बवत्.

जाम्बवौष्ठ (जाम्बव + औष्ठ) n. Sonde, Senknadel Suçr. 1,35, 13. ०वौष्ठ 13,2. जाम्बौष्ठ (nachlässig verkürzte Form) 2,61,9. जाम्बौष्ठ 115, 14. जाम्बौष्ठ 299, 18.

जाम्बीर (von जम्बीर) n. Citrone MAHĀB. zu VS. 25, 3.

जाम्बील m. Kniescheibe nach MAHĀB. (wegen seiner Aehnlichkeit mit einer Citrone जाम्बीर) VS. 25, 3. Viell. Kniehöhle (जानु + बिल).

जाम्बुक (von जम्बुक) adj. vom Schakal kommend: वचस् MBh. 12,5779. जाम्बुनद s. जाम्बूनद.

जाम्बुवत् 1) m. = जाम्बवत् BHAR. und DRĀUPAK. im ÇKDr. R. 1,16, 7. — 2) f. ०वती f. = जाम्बवती a. Bhāg. P. 1,11, 18. 14,31. 3,1,30. Verz. d. B. H. No. 1209.

1. जाम्बूनद (von जम्बू + नदी) 1) adj. vom Flusse Ġambū kommend, als Beiw. einer besonderen Art Gold und als n. solches Gold und Gold überh. AK. 2,9,96. H. 1043. तत्र जाम्बूनदं नाम कनकं देवभूषणम्। इन्द्र-गोपसंकाशं जायते भास्करं तु तत् ॥ MBh. 6,279. VP. 168. Bhāg. P. 5,16, 21. जाम्बूनदस्य शुद्धस्य कनकस्य MBh. 7,2388. पारार्थजाम्बूनदहेमचित्र 6,785. HARIV. 13099 (wo so zu lesen ist). यदिदे निर्गतं तस्यास्ततजाम्बूनदप्रभम्। काञ्चनं धरणौ प्राप्तं हिरण्यमभवत्तदा ॥ R. 1,38, 19. ०शुद्धगौर DRAUP. 7,7. ARG. 2,5. MBh. 3,1670. 14958. 6,212. R. 3,49,9. जाम्बूनद 4, 44,28. जाम्बूनदरत्न, ०सुवर्ण VJUP. 138. — 2) n. Stechapfel (wie alle Wörter für Gold; vgl. AK 2,4,3,58) RĀGĀN. im ÇKDr.

2. जाम्बूनद (vom vorherg.) 1) adj. f. Ġ aus dem Ġāmbūnada genannten Golde verfertigt, golden MBh. 1,7215. 12,6383. 13,834. 4917. R. 5,7,19. जाम्बूनद HARIV. 8419. — 2) m. a) N. pr. eines Sohnes des Ġanamegaja MBh. 1,3745. — b) N. pr. eines Berges HARIV. 12829. ०पर्वत MBh. 3,10835. — 3) f. Ġ N. pr. eines Flusses MBh. 6,338. VP. 184. — 4) n. a) ein goldener Schmuck ÇIC. 4,66. — b) N. pr. eines Sees: उशीरवीने यत्र जाम्बूनदं सरः MBh. 5,3843.

जाम्बूनदमय (von 1. जाम्बूनद) adj. f. Ġ = 2. जाम्बूनद 1. MBh. 1,1496. HARIV. 6918. R. 3,36,46. 4,51,7. 6,19,50. PAÑCĀT. 173,8. ततजाम्बूनदमयी R. 1,13,8. जम्बु० MBh. 4,1780.

जाम्बौष्ठ und जाम्बौष्ठ s. u. जाम्बवौष्ठ.

जाम्बे patron. von जम्ब gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112.

जायक n. ein best. wohlriechendes gelbes Holz AK. 2,6,3, 27. H. 646, v. I. — Vgl. जायक, जायक.

जायद्वय adj. dem Ġajadratha gehörig: पुर Verz. d. B. H. 117 (LXXVI).

जायती (wohl von जायत्, partic. von जि, oder von जायत) f. N. pr. ०पुत्र N. pr. eines Lehrers Bṛh. Ār. Up. 6,5,2.

जायत्येय metron. von जायती Bhāg. P. 5,4,12.

जायौ (von जन् gebären) f. Up. 4,112. ÇĀNT. 1,5. 1) Weib, Eheweib (neben पति) AK. 2,6,1, 6. H. 313. अर्थमिहा उ अर्थिन आ जाया युवते पतिम् RV. 1,103,2. 124,7. 3,53,4. 4,3,2. 18,13. 9,82,4. 10,71,4. जायव पत्यै तृन्वैरि रिरिच्याम् 10,7. जाया विवस्वतः 17,1. 93,1. 34,3. 10. 13. AV. 3,30,2. 14,1,30. इहं जायाम्जानये 6,60,1. 82,2,3. जाया इहो अत्तगो